

VAN OVER DE IESSEL

januari 2018

met in disse editie:

- *'Witte rook' van Mineke Mollink*
- *'A-j zestig bint e'wes' van Herman Kampman*
- *'Verwachting' van Gerrie van de Waarde*
- *'Roodborsie' van Femmie Woldman*
- *'Rook'n' van Diny Kloek*

Colofon

•Joargaank 09, Nummer 01

•Utgave: 1 januari 2018

•Deur: SchrieversBond Overijssel

Redactie:

- Henk Vos
- Riek van der Wulp
- Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Lay-out: Diny Kloek en Alien Valk

Foto's: Riek van der Wulp en Diny Kloek
of een bi-jdreage van de auteur

Volgende editie: 01-04-2018

Inhold

titel	schriever	bladzijde
Veurblad		1
Colofon		2
Inhold		3
Van de redactie	Henk Vos	4
Witte rook	Mineke Mollink	5
A-j zestig bint e'wes	Herman Kampman	6
Mit voegels de winter deur	Femmy Woltman	7
Strip: Meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	8
Verwachting	Gerrie van de Waarde	9
Weenter in Twente	Fenny Martens	10
De vondeling van Doarle	Diny Groothalle	11/12/13
Rook'n	Diny Kloek	14
Joorwisseling	Cory Overmars	15
Kort spul..!	Henk Vos	16
Ode an mien kunstgebit	HenkHooijer	17
Suja... suja... kiendtien...		18
Good neijs	Bert Wolbert	19/20/21
Lange, leste verael... Kienderangst	Riek van der Wulp	22/23/24
Gelukkig ni-jjaar..!		25

Van de redactie...

De stern van de hemel.

Bert Wolbert leest en zet niet altied de woarheid op papier.

Toen ik zien stukkje e-lezen had, ik as de weerga noar buten umme te kieken.

‘t Was oamd, donker mar wel helder weer.’

Kloppen niks van. Ze stun d'r allemoale nog.

Lees en controleer zulf.

Een raar begun veur een redactieverhaaltie?

Mus eem.

De ‘van over de iessel kraante’ veur januari 2018 mut weer kloar.

Met horten stoten is oons blad soms uut e-bracht, mar et is altied tot nöow toe weer e-lukt.

Bert Wolbert hef er plezier an en dat zal veur oons allemoale wel geln, dat as er is goed

ni-js in de kraante stiet, wi-j dat plezierig vind. Altied slecht ni-js doar wor ie toch niet goed

van en bi-jkaans ok of è-stompt.

En nöow zit wi-j weer in de tied dat et gevaarlijk kan wezen op de weg. Veurzichtig an zeg wi-j.

Het beeldtie van Diny Groothalle magt ze wel bi-j mi-j op et balkon zetten as ze niet weet woar ze d'r met hen mut. Fenny Martens denkt, ‘as ik over een mooie winter schriev, gebeurd dat misskien ok wel.’ Wi-j zult zien.

Gerry van der Waarde is in verwachting, dat stiet boom heur gedicht. Lees maer woarvan.

Rookstoel, piepe en et rekkie, an die ding lot Dinie Kloek oons nog eem herinnern.

Henk Hooijer kan weer dreuge worst eten. Mineke lot ziet zonder dat de Paus in de buurte is ‘Witte Rook’ op kringeln.

Gelukkig vindt de vogels in de winter meestal wel wat te eten.

En as et mut, goat wi-j toch met zoadbaln in de weer of niet dan?

Verveelt wi-j oons ök niet. Veul leesplezier.

Henk Vos

WITTE ROOK

Of: Wie verdwaalt 't er noe in de Sixtijnse Kapel?

Netuurlijk wus Vera van zichzelf det zie 'n bar slecht richtingsgevuul had. Det had heur al 'n paar keer op rare plaatse ebrach en det had heur arg onzeker emaaft as zie op reis was. 't Liefste bleef zie in de buurte van een reisleader of gids ma de hele groep um heur hen vuul'n ok vertrouwd an. Heur vriendin Anna ging liever allenig op pad, dan kon ze mooi fotograferen of kleane details better bekiekn. 't Leek wel of zie 'n inwendigen TOMTOM had want oaveral wus zie de weg.

Eens had zie an Vera ezeg: "Veertie, det mut ie ok eens doene, lekker op avontuur. De wereld is wel rond ma ie kuult 't er zoma niet of heur!"

Den dag zoll'n zie'n bezoek brengn an de Sixtijnse Kapel. De reisleader had ezeg det zie det allene mochen bekieken, ma hej had één grote waarschuwing, ze mossen umme kwart oaver vieve weer op dezelfde plekke stoan woar ze noe ok stun'n want het bussien moch doar ma vijf minuten stoan en reed dan onverbiddelijk weg. A-j d'r niet waarn, dan ha-j pech ehad.

Doar was Vera niet bliej met. Bedrukt bedach zie wat 't er ollemoale mis kon goan. Ma ja, de wereld was rond en iej kuul'n d'r zoma niet of nie dan? De luu höasten zich noa buuth en löap soms teeg'n mekea an en iej heurdn: "Pardon... pardon..."

Vera had better noar heur gevuul mutt'n luustern en an de reisleader Bert mutten vertel'n hoe meuilijk het heur ollemoale ofgong. Det ziej van 'n boer kwam en det het doar d'r heel aens an toegang. Ma Bert stun met de rugge noar iederene toe entreekaarties of te scheuren en had iederene al 'dag' ezeg en völle plezier eweenst. En Anna? Anna was alweer fiedie-foetsie netuurlijk.

Alle moed biejkmekea 'eschraapt gung Vera ok ma op pad en ziej mos toegeemn, 't was prachtig. Oaveral woa-j keek'n prachtige kunst, mooie schilderijejn, beelden en gobelins. Zie was deur die schoonheid van alles effen heur angsten kwiet. Ma toen ze in de gaten kreeg det ziej as 't ware roondties löap, ziej dach det ze sommige gezichten vaker ezien had, kwam de oale angst in alle heftigheid terugge. En... en... kwart oaver vieve haaln zie ok niet!!!

Troan'n prik'n heur in de oog'n. En ziej bad noar alle Heiligen hier en ok noar Antoine Bodar want den woon'n ok in Rome en den ken'n ze van de T.V Misschien kon ze doar wel sloap'n as ze de weg niet kon vinden.

En toen... slöa dé r ene van hunnie 'n arm umme heur schoolders? Was het gebed verheurd? Ziej dreaidn zich umme en wiej stun doar? Heur vriendin Anna en die zea: "Hallo Veertje, wat goed van oe. Helemoale allenig op pad? Kom dan goaw noar de busse dan bi'w mooi op tied."

WITTE ROOK, dach Vera. Zo vuult WITTE ROOK...!

Mineke Mollink -Hellendoorn-

A-j zestig bint e'wes

A-j zestig bint e'wes
en alles wil niet meer zo bes,
dan deank ik mangs:
woar is mien vrouwe toch met gangs?

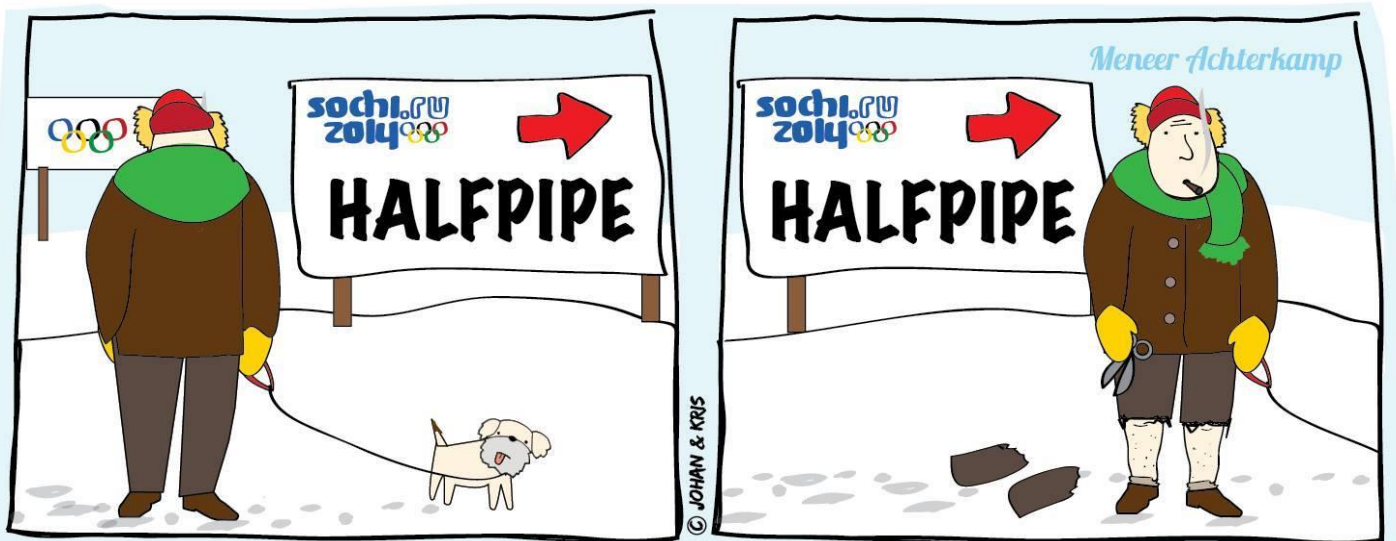
Mit voegels de winter deur...

Roodborsie

*Krummels brood, pinda's an een koord
veur al die kleine voegelties
die in de wintertied
verlangen naor genegenheid
vergeten wi' j ze niet?
Onder die kleine eters
daor zit zo now en dan
een roodborsie te pikken
en smult er lekker van
Vael-bruun is het verenpak
maar het kleurig rood-oranje
die geven an dit voegeltie
toch wel de meeste franje.*

Femmie Woldman -Giethoorn-

Verwachting

De zommer ging deur nog tut veer in oktober
De dagen al korter, mar de zonne nog warm
Uuthundig bleuiden de blomen in de barm,
mar zachies-an bint tr de kleuren versoberd

in broen, greunig gries en in zwart noe, versluiserd
deur de nevel die oaver de velden zich spreidt
Verzonken in weemoed en in eenzaamheid
is de mens die doar oaver de landweg hen kuiert

De dag is zo somber, zo kil, klam en duuster
De sluiet van mist höldt geluden gedempt
Zo klein is de wereld det 't mangs wat beklemmt
Hard proaten verandert vanzelf in gefluuster

Dan fleurt de mens op in een sfeer van verwachten
't zit in ieder weazen, ieder dröppeltie mist
't is net of de zonne dr ok iets van wist
Zien stroalen die tovert met milde krachten

heel effies een wereld die 't hart op dut springen
zo gauw asse spöls langs de wolken hen kik
en een wonderlijk lech oaver 't landschap hen strik
een wonderlijk lech det an alle dingen

vertelt van 't mirakel det steet te gebeuren
dr liekt wel al iets van een veurschot enommen
op het Grote Lech det heel gauw weer zal kommen
't duurt nit meer lange of ieder zal 't heuren

't Is verweaven met de stilte en met de geluden
't Zit in de planeten, de sterren, de moan'
noar de wolken, de wind is 't bericht ok egoan
noar alles, de vogels, de vlinders, de kruden

't Zit in het grös, in een steen, in de bomen
Verwachting zweeft oaveral rond um ons hen
Het grote Mysterie kump noader noe en
Zal vrede en warmte op eerde doon stromen

Gerrie van der Waarde -Wesepe-

Weenter in Twente

Zo var mien ooge zik uut kan strekn
 Lig Twente helemoa oondern witn dekn
 De snee diej valt as zulveren kraln.
 Nen weenter is noew in evaln
 De beumtakn liekt as grillg kaant
 En an heur stam zitn witn raand

De rikkepoale hebt ne witte musse op
 Ne peerd den stiet iets vedderop
 Zee steet met de konte op de weend.
 Zo det hee wat beschaerming veend
 Zo heanig an lop hee wat vedan
 Laanks ne droad den veur um is espan

Dit Twentsche laand inn biezonder lich
 Met zeen mooie laandschop den veur mij lig
 In de varte zie'k ne kearktoorn stoan
 Doar lig det Vasse woar ik hen wol goan
 De watermölle van Bels den wik ok zeen
 A eeuw is hee doar, mar nog neet vedween

En ak doar stoa en de watermölle heur
 Zien radern dee dreait mar altied deur
 A eeuwn hef zee heur beste doan
 Bint meansen noa heur hen egoan
 Zee heurt bij Twente ok in snee
 Ik nem det beeld in mien hatte mee.

Fenny Martens -Hellendoorn-

In 2010 is der op de parkeerplaatse van Café 'n Tip in het dörpie Doarle (Gemeente Hellendoorn) een bronzen beeldtie e'vunn.

Gin meanse wus woar det beeldtie vandan kwam en woar het van was.

Noar anleiding hiervan kwam der een schriefwedstried, woar ik het volgende verhaal veur schreef. Het leent zich noar mien gevuul prima veur een digitaal tiedschrift, umda-j hier en doar kunt deurklikk'n (ik hoppe det alle hyper-links warkt) Buuten det he-w net weer het Karstfeest meugn viern, misschien niet verkeerd um nog eam stille te bliem stoan bij het kind. Hier kump het verhaal.

DE VONDELING VAN DOARLE

Het kind hef zich weer loaten zien. Het verscheen in de mooie Oaveriesselse Gemeente Hellendoorn, milln in het kleane dörpie Doarle bij Café 'n Tip.

't Had oaveral kunn' wean, maar noe was 't hier terechte e'kömmn en det mos zo wean. Ziej haddn der in Doarle niet um e'vroagd, misschien niet eens op e'hopt.

Het wördn niet verwacht en ziej haddn der zeker niet op e'rekknd.

Toch lag het kind doar, op de parkeerplaatse bij 'n Tip, vlakbij het kunstwark met de dartelende lammern. 't Wördn signaleerd deur 'n opmarkzamen buurtbewoner, den 't opnam en zich der oaver ontfarmen, het liefdevol in huus nam zelfs. Det was goed.

Det was heel goed, 't was der iene den wus: [alls wat iejeleu e'daon hebt voor een van de minsten van miene breurs of zusters, det hebt iejeleu veur mij e'daon.](#)

Zoas det giet in een klean dorp, het niejs gung al gauw as 'n lopend vuurtie rond en doar bleef het niet bij, het wördn tot in de wiede umtrek het gesprek van de dag.

De meansen gung bij mekaar op de koffie: 'He-j 't al e'heurd?' In warkplaatsen, op vergaderingen, bij scholen, op 't wark, oaveral woar meansen mekaar teegn kwamen haddn ze 't wel eam oaver de vondeling van Doarle.

Der wördn kleerties e'brach en spölgoed, zonet het kind niks tekort zol kommn.

Dit was niejs en dan wil iederiene zich betröckn vuuln. Eam wördn der of e'wacht of der zich iene zol melden den noar het kind zol vroagn of 't zol opeisen, maar det gebeurn niet.

Dit kon zo niet bliem. Hoe was 't meugelijk, het was een lief, anhankelijk kind.

Woar kump dit kind vandan, van wie is 't? Iej kunt niet zomaar een kind veur oewzelf hoaldn. Dus de eerlijke vinder deed wat 'e mos doen: hij melden zich bij de plaatselijke oaverheid in het huus veur Cultuur & Bestuur in Nijverdal.

De ambtenaren waren in verleagnheid e'brach. Een vondeling!

Dit haddn ze nog nooit met e'maakt. En nog steeds had der geen iene enig vermoeden van ofkomst of achtergrond. Der volgen intensief beroad en grootschalig onderzuuk. In ofwachting van de resultoaten hiervan wördn het kind tiedelijk onder e'brach op een geheime plekke. Intussen was duudelijk det het niet uut de Gemeente Hellendoorn kwam.

Woar kwam het dan wel vandan?

Op de geheime plekke oaverpeinzen het kind zien wedervaren.

Het beseffen bij zichzelf der sinds meansenheugenis, ja zelfs doarveur, al te wean. Mangs is duuzend joar as een dag en een dag as duuzend joar. In gedachten zag het kind zichzelf ligg'n, onder de steern, bij de lammern.

Het kind dach: de steern bint oaveral 't zelfde, net as de zonne en de moane.

[En ik bin 'n zelfdn, gistern en vandaag.](#) Ik bin een wonder, det meansen nog niet kunt begriepen.

[Ziej kiekt noe nog in een waziqen spiegel, mar damee stoa-w 'w ooge in ooge. Dan zult ziej 't begriepen, zo-as ziej noe zelf begreppn wördt.](#)

As 't zo veer is dan zal der gin verschil meer wean in ras of stand. [Deank niet wit, deank niet zwart, mar in de kleur van oew hatte.](#) Hoe lange zal 't nog duurn, veurdet 't zo veer is?

Hoe lange nog, veurdet alle meansen deankt en doet in de kleur van hear hatte en zich niet meer 't ['woarumme'](#) van de dinge ofvraagt? Hoe vaake en in hoevölle gedoanten zal ik nog munn verschienen veurdet meansen goat inzien wat de zin van 't leam is? De luu die 't weet stelt zich die vroage niet meer.

Het kind had alle tied um ziene gedachten te loaten goan, maar doar was 't zich niet van bewust want veur het kind was tied eeuwigheid. En zo namen de gedachten het kind met in hun wiede vlucht, tot veer [achter de horizon.](#)

Intussen kwam 't onderzuuk bij de Gemeente goed op gang. 'n Speciaal team warken an de zaak en ok op laandelijk niveau wunn der andach an besteed. In allerlei media verschenen der berichten, der wunn e'proat, e'gist, e'chat, e'twitterd, deskundigen en niet-deskundigen gaavn gevraagd en ongevraagd hear inzichten en meningen, maar helderheid kwam der niet. Net aansumme, deur alle beslommeringen en discussie raken het kind zelf in de vergetelheid. Toen de luu det in de gaatn kreegn kwam der grote alderatie, hoe kon det gebeuren, det het kind det e'vunn was weer op de achtergrond was e'raakt, weer kwiet was? Der was verwarring en de luu waarn teleur e'steld, ziej vuuln zich ontdoan.

Maar toch was der ook wat aans, der was méér.

'n Hoop luu kreegn last van een vrömd gevuul, van een soort [heimwee.](#)

Vanbinnen wussen ze det der iets biezunders langs hear hean was e'glipt, ziej konn' der niet meer bij, maar 't was der e'wes en 't had iets in hear wakker e'reupen. Gin mismeudig heimwee, nee, een gevuul van verlang'n en van hoppe en verwachting.

Wat was det noe met det verhaal van det kind?

't Verhaal wördn keer op keer verteld en deurverteld. En as 'n verhaal iedere keer wördt deurverteld, dan kan 't gebeurn det der goandeweg iets in veraandert en det de luu zich later ofvraagt wat der nog van woar is. Misschien is det met dit verhaal ok wel zo. Maar de kern, het bestoan van het kind, die woarheid blif. Wie goed lustert, heel goed lustert, kan 't kind heurn flustern, in absolute stilte, in 't valln van 'n blad, in 't ruuseln van de wind:

*Noem mij, bevestig mijn bestaan,
Laat mijn naam zijn als een keten.
noem mij, spreek mij aan,
bij mijn diepste naam.*

[Voor wie ik liefheb, wil ik heten.](#)

*Noem mij,
o, noem mij*

HYPERLINKS - DEURKLIKKN

In 'De Vondeling van Doarle' bint verschillnde teksten verwarct, die-j as 't goed is kunt lezen of belustern deur te klikkn op de hyperlinks.

Mattheüs 25: 35-40

Hebreeën 13: 8

1 Corinthiërs 13 (vers 12)

Songtekst 'Zwart Wit' (Frank Boeijen) <http://www.youtube.com/watch?v=UI0boh9OtOM>

Songtekst 'Ik zou wel eens willen weten' (Jules de Corte)
<http://www.youtube.com/watch?v=cFIJ6EvicF0>

Songtekst 'Achter de Horizon' (Robert Long)
<https://www.youtube.com/watch?v=T70bMV2znlw>

[Heimwee](#) naar God (eigen gedicht, klik op link)

Voor wie ik liefheb: Gedicht van Neeltje Maria Min <http://ace.home.xs4all.nl/Literaria/Poem-Min.html>

Diny Groothalle -Den Ham

Rook'n

**Biej opoe op de kökken
hung dichte bie' t fornuus
een rekkie veur de piepen
dat vuulen zich doar thuus.**

**'t Fornuus dee good zien beste
en braan'n as een lier
de kachelpiepe, gluunig rood,
den blozen van plezier.**

**De pann'n prötteln boaven 't vuur,
nen waterkettel zung,
de wärmte steeg noar boaven
woar 't piepenrekkie hung.**

**Zo hadden dan an wärmte
de piepies gien gebrek.
As opa dan es roken wol
nam e een piepie uut 't rek.**

**Op 't rekkie zat een plaatie
woar op e'schreven stund
dat: "een tevreaden roker
de röste wördt e'gund."**

**Want een tevreaden roker
zo gaf dat plaatie an,
dat is gien onruststoker,
dat is een röstig man.**

**Komt noe es um die röste
en die tevreadenheid !
As roker mu-j de deure uut,
vot met die viezigheid !**

**Een rookstoel ? Uut de mode !
'n Asbak ? Uut 't vizier !
Al 't rookgerei mut an de kaant,
veur 'n roker gien plezier!**

**Een zwoare piepe rookt ze noe,
buuten in wear en wind.
Tevreane bint ze vaste neet,
mar of 't onröststokkers bint?**

Diny Kloek -Hellendoorn-

Joarwisseling

Stormm van et olde joar komm langzaam tut rust
in rimpelloze verstillung, et joar verdwiënd.
De in et ledige opgelöste luchtkastèlen
bin elemoale vurt, zie bin kàts weg-ekwiént.
Die machtige luchtkastèlen, van vrede op aarde
met enorme torens van gezondheid op-esierd.
Zie bin totaal weg-evaagd van onze aardboadem.
Oorlog en ziekte em weer ies zegevierd.

Maar dan kump er de geboorte van et ni-je joar!
Oaver de wereld klinkt juichend de geboortekreet.
Ni-je energie! Ni-je verwachting! Ni-je hoape!
Det is toch wat de mens-eid al eeuwm saammsmeedt?

Kleine oorloggies thuus worn op-elöst.
Ni-je medicienn doen eur intrede.
Be-ulpzaam kloppm wi-j an bi-j onze medemens.
De mensheid anblock zet zich vanni-js in veur de wereldvrede.

Zol 't dit joar lukkn?

Corry Overmars -Hasselt-

-Wie-j beginnen vanaf 2018 een ni-je rubriek: Kort spul...!

Ik leup laatst met mien kleinzeuntie
Op een heel breed strand
En weet ie wat dat ventie zee,
Wat ligt er hier toch veule schelpen
Mar ok barre veule zaand.

Henk Vos -Hoogeveen-

Ode an mien kunstgebit.

**'k Heb mien taand'n loaten trekken,
en de koezen, 'd hiele zooi.
Nou dat is mij slecht bevallen.
En het stund ook niet zo mooi.**

**'k Leup drei moanden zonder taand'n.
Man ik at allent maar brij.
Maar 'k heb nou dus een prothese.
Het probleem is nou veurbij.**

**Man het zat eerst veur gien méter
Maar ik bin d'r an ewend
En het zit ook lekker stevig
Mede dankzij Kukident**

**Nooit jokt mij nou meer de koezen
Alles stiet mooi in 't gelid.
Iederien zeg: "Henk wat heb ie
toch een machtig mooi gebit."**

**'k Durf nou ook wel weer te lachen.
En ik bin weer te verstoan.
Ook het zoenen van mien vrouwe,
zal nou vast nog béter goan.**

**Ik eet appels, ik eet peren
Ik eet wortels rauw en gaar
Ik heb zölf's totaal gien meuite
Mit zo'n Zeeuwse babbelaar.**

**Maar toch is er een probleempie.
Eet ik pinda's, eet ik zoad.
en dat komp onder 't gebit, man.
echt dan wee'k me hoast gien road.**

**'k Breng een ode an mien taand'n.
Mit zo'n lege mond valt het niet mit.
'k Breng een ode an mien taand'n.
Lang leve dus het kunstgebit.**

Henk Hooijer -Zwartsluis-

Suja suja kiendtien...

*Uppe sie sa suppe.
Wanneer wor ie riepe?
Ankomen meitied.
Poesie bi-j de mellek zat.
Mellek en beskuties vrat.
Eel of allef of
wil er d'uppie dan niet of,
sniet um dan de kop mar of.*

*Wanneperveen
De Suppe kan emaeht worn van eszenoft*

Good neijs

In een kraant las ik dat ze in Battleford, 'n klean pleatske wied vot in Canada, ne primeur hebt had. De redactie van het neijsblad The Battleford News-Optimist har ear dagblad oetgevven woarop op de vuurkaant was zet: 'Wie hebt gen neijs.'
En dat tröf mie. Gen slecht en ok gen good neijs.

Wat zol het toch mooi wedden as der nen dag koomp woarop het journaal of de kraant ouns gen slecht neijs te vertellen hef. Nen dag dat ie teggen mekaar könt zeggen: 'Gelukkig vandaag niks gen ellan oaver ouns hen, in de politiek gen genöal, gen oorlogsneijs, vandaag gen leu dee in het verkeer of woar dan ok um het leaven bint kömmen. Der is vandaag ok nich gapt en der bint ok gen ongelukken gebuurd, um bod van te doon. Wet ie wat, wie doot vanmerrag nen Tom Poes bie de koffie. 'Dat zol toch biezunder wedden.

Ne kraant in Twente begun kortens met korte stukkes, ounde 'n titel:... **-& het goo neijs is...**
Stukkes dee oe 'n verhaal vertelt oaver veuroetgaank, wat leu hebt bereikt en woar plezeer is in het leaven. Positieve verhalen dus. Mooi toch, verdan der met.

Een van dee mooie verhalen is het succes van Jaap van Zweden. Joonk wörden in Amsterdam, geet hee an het weark as chef-dirigent bie het wereldberoemde orkest The New York Philharmonic. Der wördt völ van hem verwocht en wie bint der allemoal greuts op. En dit vind ik positief neijs. 'Het döt mie wat en vuur mie koomp nen jongsdreum oet,' zeg Van Zweden in 'n interview.

Verget doarbie nich dat Jaap van Zweden vanof 1995/'96 vasten gastdirigent en van of 1997 chef-dirigent was van het Orkest van het Oosten. Hee hef dit doan tot an het joar 2000 too en hef nog altied wat met dit orkest.

Doo ik dit las schöat het mie umgelieks weer te binnen. Ik was in 1998 tehoop met twee aandere 'musici' de grote verrassing op 'n concert dat wörden gevven in het Muziekcentrum in Eansche. Op den 27^e december 1998 gaf het Groot Leazersorkest, van disse kraant tehoop met het Valerius Ensemble, ne oetverkochte muziekoetvoering dee der nich um löag. En op dit concert was dissen zölfden Jaap van Zweden de dirigent en spölden Daniel Wayenberg op de piano. Het Groot Leazersorkest, dat bestum oet zo'n 300 amateurmusici, groot en kleen, gaf dat joar vuur de dearde moal 'n concert. Wekken van te vuurten was der oefend um dit spektakel vuur mekaar te krieggen en an Jaap van Zweden was het de eer en veural ne kunst um dit good oet te voeren. Hee mos wal können heksen, stun der achterof in de kraant.

En wat döa ik doar dan?

Alle joar wörden der vuur zoargd dat der ok ne verrassing in het concert zat, 'n stuk woar de leu nich op hadden rekkend. Bieveurbeeld 'n solistisch optreden, of wat 'musici' tehoop. Alman kon zich anmelden.

Ik heb dootieds nen brief schrevven en umdat het in dee tied Mirreweenter was heb ik vuursteld um 'n paar mirreweenterhoorn bloazers solistisch te loaten bloazen.

Het wörden honoreerd en doar stunden wie dan den merrag. Met Jaap hadden wie ofsprökken dat wie noa 'n stuk van J. Brahms en L. van Beethoven 'n teken van hem zolden kriegen um te bloazen.

Ik stun achterin de zaal, op 'n bön achter het orkest. Doo het zoawiet was wees Jaap met zien baton noar mie too en ik blöas. Ik blöas de sterren van 'n hemmel.

De leu keken helemoal veraltereerd um, miene möar nammen het veuran oaver en der was 'n dankbaar applaus. Bloazen tehoap met een van de wereldberoemdste dirigenten, doar kö'j toch greuts op wedden. Good neijs, ie maakt wat met in oe leaven. Of nich dan.

Bert Wolbert -Oldenzaal-

KIENDERANGST

Iel veurzechtig verskient dr op de waand een vlække, een lechte vlække.

I'j wördt groter en groter, ook vule elderder en pats... wæg is iel!

Eevn laeter gebeurt et weer, eerst iel vaeg, dan wat roemer en skærper en... vut is ie weer!
Ziej now wel, 't is een soort seinn want iedere keer kump et weer en pappe kan wel zaegn dat et auto's bin, dat de lechtn deur de gerdienn op de waand skienn as ze de bocht umme gaan, maer zie geleuft dr neks van, 't is een ruimteskip dat wat lechtseinn gef en strækkies koomn ze deur 't raem noar binn!

Misskien muut ze dan wel mee en zie wil niet wæg, zie wil ier blievn, bi'j pappe en mamme en bi'j et kleine bruurtien dat pas geboorn is.

Vanmiddug veur de tillevisie gebeur'd' 't ook al.

't Was eerst zo'n mooi verael. Een jochien en een maegien gongn brummels plukkn en zie addn zo'n skek. Toe kwam dr ook zo'n gæk dink uut de lucht noar beneedn zakkn en dr kwaamn van die raere èülterige mænnegies uutstappn. De kienders mossn mee noar binn... en toe was 't verael opies uut... WORDT VERVOLGD stond dr.

Misskien kwaamn ze volgnde weke wonzedag, wanneer 't programma værder gong, wel weer terugge, maer ie wussn 't maer nooit!

As now tommeet ier ook ies van die raere keerlties binnstappn en eur bi'j de nærm pakkn... wat zol ze dan gieln!

Met een rukkien draeit Josien eur op de aandere zied.

As ze de oogn now stief dechte knep, dan ziet ze dat vremde skiensel temeinsn niet meer. Maer aaj d' oogn dechte ebbn kuj nog van alles zien... grappig is dat eigenlijk.

Ook eur ie dan vule meer liekt wel.

Ziej 't wel,,, now begint eur bruurtien weer te reern. Mamme get dr netuurlijk drækt èn, dat dut ze altied en dan pröt ze met zo'n lieve zachte stemme teegn um. Op eur, op Josien, wördt allienig maer e'mopperd.

Netuurlijk bin pappe en mamme vule gækker met et ni'je kientien. Zolln ze eigenlijk nog wel van eur olln...?

Misskien vundn ze 't wel fijn as ze met de mænnegies meegong, værre wæg, dan oefdn ze ook niet meer op eur te brommn...

Zol ze ies eempies uut bèède stappn en tussn de gerdienn deur kiekkn of dr buutn al wat rondloopn?

Nee... nee... dat durft ze ook niet goed.

Wiet ie wat... zie get andersumme in bèède lengn, met et eufd an 't voetneinde en dan laegt ze de bere op 't kussn. As ze dan koomn dan pakkn ze vaste de bere en vergeetn ze eur wel...

Vol koeraezie begint Josien an de veruzige en eevn laeter leg ze noar d' aandere waand te kiekkn. Now ef ze de oogn toch weer lös. Toch wel raer zo zonder kussn... zo plat. Aaj now

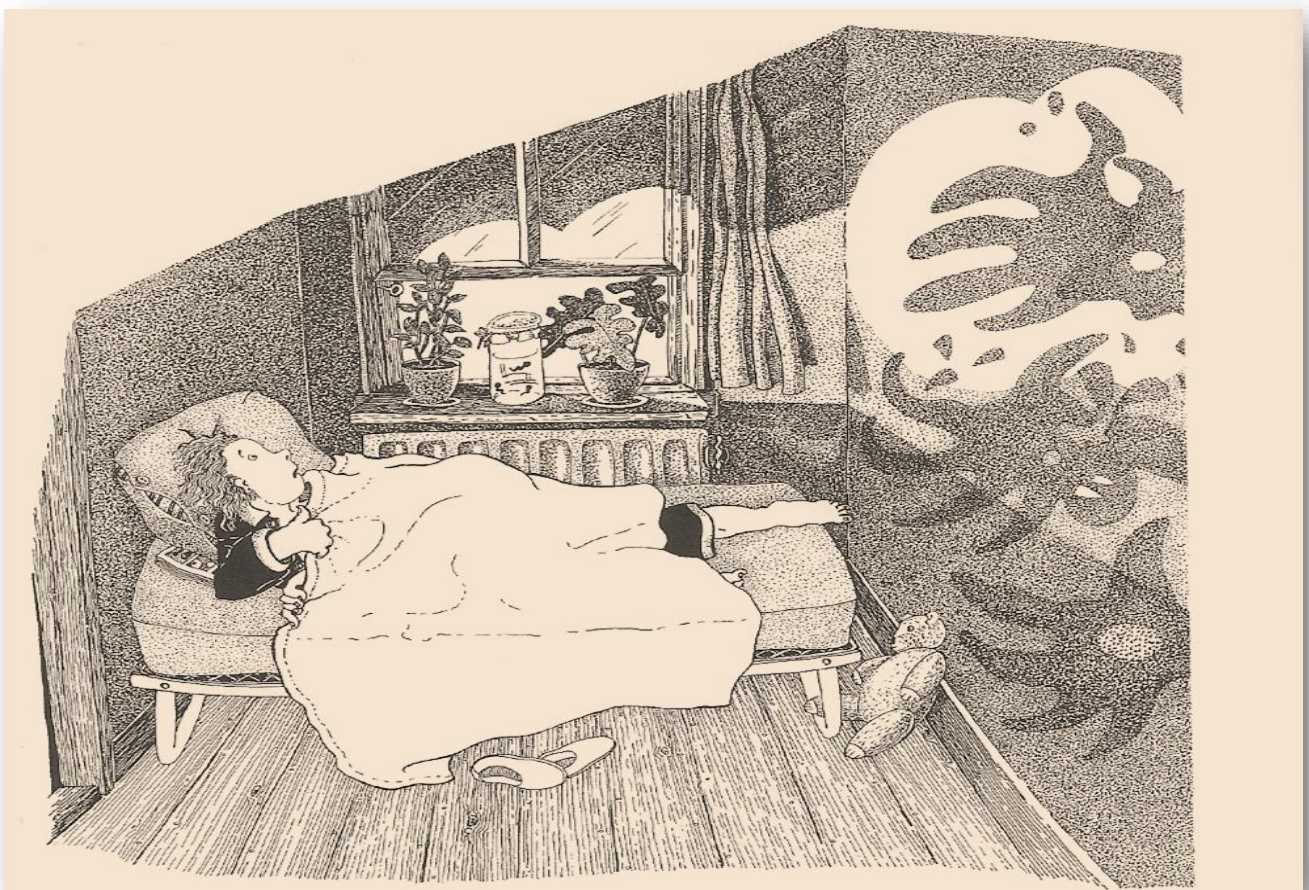
noar links en noar ræchts kiekkn, dan is alles ook vule platter, zo vervörmd, eur spuultoafel is net een gladde slinderbaene woor aaj fijn op kunn slindern... of uutgliern! Stil ies... wat eurt ze now toch? 't Is weer dat sissn... net as gistern... zol die slange dr dan nog weezn...? Pappe ad um gistern al buutn 't raem egooid zee ie, maer dat was vaste zogenaemd, want zie eurt um toch weer... door in d' oek achter de prullemaande. Ja, mamme ef al wel tien keer ezægd dat et de verwærmige is die geluudn maekt, maer dat is niet zo... zie wet et zeker... 't is de slange!

Gisteroamnd ef ze ook de glimmnde plækkn ezien, net twie gluuinde luceferskoppn, maer zie wus zeker dat et slangeoogn waarn. As ie now maer in die oek blef en niet noar bèède kump kroepn. I'j kan best teegn de toafelpoot noar boovn klimmn... Op et gladde toafelblad zal ie goed kunn skufeln... en de toafel stet niet zoværre van bèède of!

Met een klam gezechte sköf Josien in et værste ukien van 't bèède. As ze now ies get zittn en eur iel klein maekt, dan kröp ie wel bi'j eur langes... maer dan muut ze goed op blievn lett n en niet in sloap vaaln...

De bienn op'etrökkn, net as een boedhabeeld, zit ze an de achterkaante an 't voetneinde, de oogn waegnwid lös en zo gespænn as een vere. 't Is wel muuilijk op twie dingn gelieke passn, de slange en de keerlties, maer zie muut flink weezn.

Zol ze pappe of mamme roepn? Nee toch maer niet, gistern waarn ze zo kwoad ewörn en zie addn ezægd dat ze noa dat kleine Bas geboorn was zo lastig was en dat ze andacht vreug en eur anstelde. Zie was nog wel zo bange ewest... en now weer... now vanoamnd was 't weer zo!

Eur oogn beginn te prekkn maer zie wil niet skrein, zie wil flink weezn. Met alle macht bet ze op eur onderlippe en zie pruuft bloed. Raer smaekt dat toch, een bietien zoltig en vreemd. Uut de zak van eur pyamajæssien pakt ze een zaldoek en drukt die teegn eur mond, aandere kump dr ook nog bloed in bèède strækkies. Eur linkerbien get sloapn, zie zit ook zo vreemd. Um eur now opgetröckn bienn slet ze eur nærms, 't is ien eupien ellende.

Mænnegies... slange... mænnegies... slange... bonst et deur eur eufd.

Dan... net of de naerigheid nog niet groot genug is, begint et te wæin, eerst nog niet zo ærd maer allengs wat stieweger. Et goest umme 't uus èn en et rokt an de raemn.

As et now ies æcht zol goan störmn, dan kump dr misskien wel een waetersnood. Veurige weke veur 't journaal leupn de meinsn ook tot an de boek in 't waeter. Oe mos dat dan met eur kleine bruurtien? Die was nog zo klein die kon nog niet loopn en in de kienderwaegn zol vaste waeter koomn, die is niet zo oge... en zie is nog wel zo gæk met kleine Bas.

Eur ies oe 't buldert!

En dan... dan kan ze 't niet meer uutolln, ook al zol ze willn. Dit get boovn eur vermoogn, et skiensel, de slange en ook nog de wiend en zie gielt... zie gielt zo ærd as ze kan.

"Ellup... ellup...!"

Zie is eur niet bewust dat ze niet umme pappe of mamme röp, maer allienig ræcht uut eur ærte umm' ulpe. Dan eurt ze as van værre vlugge voetstappn op de trappe en opies skient lecht van de laampe elder in eur kaemer. Zie knep d' oogn dechte veur de plotselinge overgaank en kröp nog dieper wæg in eur ukien.

De stærke nærms van papa beurn eur op en stiewig drukt ie eur teegn zien börst, ook mama stet dr vlakbi'j en eur aandn pakkn et kleine aendtien van Josien, eur gezechte is zo bezörgd... Zolln ze dan toch nog wel van eur olln?

Dan krampachtig snekknd kump et dr met örtn en stootn uut. Et ruimteskip... de slange... en de störm. Met oge uutaeln

skroewt ze alle ellende van eur of en 't is zo gæk... net of et vule lechter vuult vanbinn.

Now mag ze zo maer mee noar beneedn op de baanke zittn, tussn pappe en mamme in. Mama ef wat melk wærm emaekt en zie proatn ielemoale niet over anstelln en andacht vroagn.

Nog ien keer mag ze alles vertelln.

As de slange weer te sproake kump wördt ze weer een bietien bange. Maer papa ef wat bedacht, zie mag vanoamnd zolange in un bèède, mama ef de electriche deekn al an'edoan, want zie is boovn 't dæk zo kold ewörn. Vannacht draegt papa eur over, dan is de störm misskien al wel bedaerd.

Mörn zulln ze dr nog ies over proatn en papa zal 't nog een keer uutlaegn van de auto's en de verwærmige, want æcht... æcht... zie oeft niet bange te weezn!

Nog eevn mag ze opbliest en as mama Bas opaelt umme de börst te geevn, mag ze dr nog bi'j blievn. Stief kröp ze teegn mama an en 't liekt net of ze Bas saemn loatn drinkn.

Een stille ruste vælt over Josien en vuuf menuuth laeter beginn eur oogn te prekkn, maer now niet van de troann.

Riek van der Wulp -Genemuiden-

De redactie weinst oe allemoale een

Gelukkig Nij-jaar...!